

ikke kan udføre den Tjeneste, hun har, saa tror jeg ikke, at man tør gaa ud fra Alderen som et Motiv til at forfaste dette Forslag, som blev vedtaget forrige Gang. For mig staar det nemlig saaledes, og det tillod jeg mig at bemærke ved 2den Behandling, at de Jordemødre, som maa tage deres Afsted i en yngre Alder, fordi de have en eller anden Svagelighed, der er til Hinder for dem ved Udførelsen af deres Tjeneste, maaske kunne faa nogen Fortjeneste ved Siden af deres Pension paa en eller anden Maade, saa at de ikke udelukkende ere henviste til at leve af Pensionen, men det vil vistnok ikke gælde for de Jordemødre, der have tjent i 30 Aar, særlig naar Betingelsen for Pensionsberettigelsen skal være Afstedigelse paa Grund af Svagelighed; jeg tror, at de allerfleste af dem, der blive afstedigede i denne Alder, ere i en saadan legemlig Tilstand, at de udelukkende ere henviste til at maatte leve af Pensionen. Det var et Motiv for mig til at udtale, at naar Stillingen er saaledes for disse Folk, bør man give dem en saadan Pension, at de virkelig kunne leve af den. Jeg erindrer meget godt, at der fra det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) blev gjort en Bemærkning med Hensyn til, hvorvidt man kunde leve af en mindre Sum end disse 400 Kr. eller ikke, og naar jeg nævner dette, er det ikke, fordi jeg ønsker at gaa ind paa nogen Diskussion om, hvorvidt man kan leve af mindre eller ikke, men Spørgsmaalet er, og i den Henseende er jeg i Overensstemmelse med det ærede Medlem, hvorledes man kan leve. Thi selv om der findes Folk her i Samsfundet, der maa slaa sig igennem med et mindre Beløb, og som ubeskrivelig leve, da de ikke ere døde, tror jeg ikke, at man kan gaa ud fra noget saadant, naar man skal fastslaa Beløb, af hvilke Folk udelukkende ere henviste til at leve i deres Alderdom efter et anstrengende Liv, i hvilket de have ydet Samsfundet betydelige og store Tjenester og opfyldt de store Pligter, som Samsfundet har paalagt dem. Saa kan man ikke henvise Folk til det, man kalder at vegetere, eller som det ærede 2det Medlem for 11te Kreds udtalte, til at leve som Almisselemmer, man maa sætte dem i Stand til at leve paa en saadan Maade, som staar i Overensstemmelse med deres tidligere Levemaade, og

i alt Fald berede dem en sorgfri Alderdom, saa at de ikke behøve at se deres Alderdom i Møde med Bekymring. Jeg anser den Pension, som Jordemødrene ville faa, dersom Udvalgets Flertals Forslag i Dag, vedtages, for at være aldeles utilstrækkelig. Om Spørgsmaalet, om hvor stor den kan blive, har den ærede foregaaende Taler udtalt sig noget, og han er da gaaet ud fra en Pengeløn af 130—160 Kr., som staar i Lovforslaget, med tilhørende Alderstilleæg, som Normen, og gaar man ud fra, at Amtsraadene ville yde Jordemødrene den højeste Pension, for saa vidt Afstedigelsen sker efter 15 Aars Forløb, saa bliver den 240 Kr. Men jeg tror ikke, at man kan gaa ud fra, at Pensionen i Almindelighed vil blive 240 Kr.; efter den Stilling, Amtsraadene i Almindelighed indtage til Jordemødrenes Lønning, saa ville de nødig gaa med til den højeste Lønning. Jeg skal her ikke komme ind paa, hvilke Motiver Amtsraadene kunne have dertil, men jeg ved, at de meget nødig gaa med til at give Jordemødrene mere i Lønning, end de absolut ere nødt til, og det er ogsaa blevet fremhævet, at naar man sætter en bestemt Sum som Minimum, som man henstiller til Amtsraadene at kunne gaa ud fra, ville Jordemødrene i Almindelighed faa Minimum, ikke det Maksimum, som Amtsraadene kunne gaa op til. Derfor tror jeg ikke, at man i Almindelighed kan sige, at Amtsraadene, naar Flertallets Forslag vedtages, ville tilføre Jordemødrene nogen større Pension end 210 Kr., ligegyldigt hvor længe de have været i Tjenesten, naar det er over 15 Aar. Og det anser jeg for at være en altfor ringe Sum at hyde veltjente Folk i Samsfundets Tjeneste, som have gjort sig Umage for at udføre deres vigtige Gerning paa en tilfredsstillende Maade, og som have underkastet sig alle de Pligter, Samsfundet har paalagt dem, haade med Hensyn til Uddannelsen og med Hensyn til den Maade, hvorpaa de skulle udføre deres Hverv. Det er Folk, hvis Arbejde er overordentlig anstrengende i mangfoldige Tilfælde og af saa saare stor Vigtighed for Samsfundet, at det i høj Grad beforder Samsfundets Sundhedstilstand og hindrer mange Sygdomme og Dødsfald. Jeg finder, at det er alt for urimelig lille en Pension at hyde dem,